

centimetrov pa globoka. Pri kopanju se vrže zgornja prst na eno stran dolnja pa na drugo stran. V spomladi, ko misliš drevo saditi, zakoplje se zgornja prst od spodaj in spodnja od zgoraj. Na sredo se močen kol postavi in drevo še le potem vsadi, ko je že vsa prst nasuta. Drevo ni nikdar preplitvo posajeno, samo če so korenine pokrite, pregostokrat pa je pregloboko. Nikdar naj se globlje ne vsadi, kakor je prej v drevesnici stalo. Divjaki iz gošč naj se ne sadé več, le prekasno se dočaka sad s takih dreves. Saj se dobro izrejena drevesa iz drevesnic dobé sedaj po nizki ceni. Z njih pričaka pa človek še precej hitro sadú.

Za drevesnice se sedaj rigola, ter divjaki oskrbé. Preslabe divjake saditi ni pametno. Boljše je par krajcarjev več za dobro blago plačati.

Za setev — ako se ni v jeseni že vsejalo — se semena med peskom štrificirajo, že meseca decembra ali začetkom januarja. Proti mišim se obvaruje, ako se zmeša mala porcija klorovega apna.

Omenim še samo, kar mnogi prezirajo ter v tem največji pogrešek naredé, da se primerno legi in zemlji prava sadna vrsta izbere. Nekdo je dobil že proti veliki noči pri svojem prijatelji jabelka. Redka so takrat, zato so mu tembolj dišala; poprosi ga torej, naj mu da takih cepičev; dobil je, ali nič mu nočejo prav roditi in tudi ni tako zadovoljen z okusom. Imamo mnogo finih vrst za vsako lego spodnjega Štajarja in Kranjskega izkusno, in te so tudi prav rodovitne. Kdor ni vešč v tej reči, naj se obrne do strokovnjaka. Tudi različnih vrst naj si ne sadi gospodar. Boljše imeti sto dreves rimske zlate parmene ali kanadiške rejnete ali mašanceljna, kakor pa sto dreves v sto vrstah. Takovo mešanico kupci slabo platijo, drugače pa, če ima 100—200 vaganov mašanceljnov. Dobro bi bilo ozir vzeti v sedajnem času, ko trtna už pokončava vinograde, na take sadne vrste, katere dobro sadno vino dajo. Več o tem prihodnjič! —

Dopisi.

Iz Krškega. (Posojilnica.) Načelnštvo naše okrajne posojilnice razpošilja naslednjo prošnjo. Ker je v njej marsikako dobro zrno in znam, da se Vaši bralci zanimajo tudi za svoje kranjske sosede, pošljam Vam jo ter Vas prosim, da jo objavite v Vašem listu. Glasi se: Posojilnice, katerih je že več po Slovenskem, imajo ta namen, da dobé naši ljudje, kedar so v zadregi, denar na posodo pri domačem, narodnem zavodu, da ga torej jim ni treba iskati pri tujih blagajnicah, in da ne pridejo v pest oderuhom. Ob enem so pa posojilnice tudi hra-

nilnice, ki dajejo večje obresti od sicer hvalevrednih c. kr. poštних hranilnic. Podpisana posojilnica, na katero si dovoljujemo Vas, domoljubni gospod, danes s tem dopisom opozoriti, daje za hranilne vloge 4%, od posojil pa jemlje 6% obresti. Da bi se število hranilničarjev pri našem zavodu povečalo, da bi se tudi oddaljeni hranilničarji pri nas s prihranjenimi svotami mogli vdeleževati, vpeljalo je podpisano načelstvo sledečo olajšavo: Ono pošilja na vse strani svoje „prejemne in položne“ listke c. kr. poštno-hranilnega urada brezplačno. S temi listki pošlje lahko slehern hranilničar brez vseh poštних stroškov denarje v shrambo naši posojilnici. Ona naredi hranilno knjižico in mu jo pošlje; ali jo pa hrani, ako namerava dotični večkrat vlagati. (Za potrdilo mu služijo vselej od dotične pošte podpisani prejemni listi.) Kedar pa želi kdo denar dvigniti, zadostuje, da piše posojilnici karto, in ta mu pošlje zopet na svoje stroške novce na zaželeno pošto. Pri tej priliki vabimo še domoljube v bližini krški, da se pridružijo kot udje našemu zavodu. Družabniki plačajo 1 gld. pristopnine in še 12 gld. deleža (tudi v obrokih lahko), od katerega dobé 4% obresti. Ti imajo pravico do posojil in so deležni združnega dobička. Priporočujemo Vam torej naš domači denarni zavod, katerega izvolite podpirati zlasti s tem, da bi nagovarjali hranilničarje v Vaši okolici zastran pošiljanja novcev na navedeni način, in ostajamo z osobitim spoštovanjem.

Načelstvo.

Raznoterosti.

(Nesreča.) Šentlenarsko soboto večer pogorela je v Šmartnu v Rožni dolini Babičeva sušilnica. Sosedje, ki so pri rajnem Petku bedeli, pritislili so ogenj pogasiti. Da bi se bližnja ves Jezerce ne vnela, so urno goreče svisle z mačkom skušali na tla potegniti. Pri tem jim pa maček spodrkne in ročaj njegov zasadi se Matiji Muzelnu v trebuh. Le par korakov je še ta storil, potem se je pa na tla zgrudil. Drugo jutro bil je za smrt previden in ob tednu bil je že pod grudo. „Azienda“, zavarovalna družba, pri katerej ima Babič ostala poslopja zavarovana, ko je o tej nesreči zvedela, poslala je vbogi vdovi za tolažbo velikodušni dar, za katerega se vdova tej blagi družbi pristrčno zahvaljuje.

(Plesnjivo vino se zvrta.) Vino pretoči v dober sod, sprži ječmen ali pšenico (ječmen je boljši). $\frac{1}{2}$ litra na 3 hektolitre kakor kavo, in toplega spusti v podolgastem žakličku skoz pilko v sod in za kakih 6—8 ur žakliček izvleci, — vino nima več po plesnjivem okusa, je dobro pitno.

ski sejem in hvalijo ga, da je bil srečen za kupce pa tudi za kmete, kajti lepa živina prodala se je lahko in še v dobro ceno, najbolj pa konji. — Vodovod v Ljubljani račun se na 182.000 gld., vse eno pa si ga napravi mesto, ker ji pomanjkuje pitne vode. — Po Primorji še vedno ni konca očitnim plesom, t. j. takim, ki se vrše po krčmah. C. kr. gosposka jih sicer odpravlja, toda po nekaterih vaseh daje jim še župan potuho. Ali ni kazni za-nj? — V Trstu je imelo ultra-laško šolsko društvo, „pro patria“, to, kar je pri nas „šulverein“, občni zbor; pri njem je bilo vse, kakor da je Trst — v Italiji. Čudno, da še c. kr. namestnik, Depretis, ostane na svojem mestu — mož, ki pri vsem tem „ne sliši nič, ne vidi nič“. — Grof Drašković, doslej vodja pravne stranke v hrv. saboru ali dež. zboru, se je odpovedal tej časti. — V saboru razpravlja se postava o „hišnih zadrugah“; pravi se, da so take zadruge za hrv. ljudstvo dobre, nam pa niso prav po godi. — Ogerski minister za drž. finance ni nihče drug, kakor Tisza. Mož si prizadeva spraviti denarja v drž. kase, toda nič mu ne hodi po volji. Pri Ogrih so še huje zavozili, kakor pri nas in delali so dolgove, kakor bi jih mislili plačati še le na god sv. Nikolja. — V ogerskem drž. zboru tirja nekaj poslancev, naj se dovoli vojaškim enoletnikom delati izkušnjo v blagi madjarščini. Pravi se, da je vojni minister, se vé, da ogerski, tudi za to. Mogoče je, toda verjetno je le za to, kar velja za Madjare.

Vnanje države. Sv. Oče v Rimu imenuje v meseci decembru nekaj novih kardinalov, med njimi bode bojda Solnograški nadškof, dr. Eder in pa nemški dr. Kopp. — Italijanski senat je vsprejel novo kazensko postavo. Olajšave v njej niso vredne, da jih vzame človek v misel. — Najvišje vojaško povelništvo v Rimu je stopilo v zvezo z nemškim poveljništvom v Berolinu. To se nam ne zdi, da diši po dolgem miru. — Španska vlada zatrjuje, da bode vesela, če si sežete kedaj Francija in Nemčija v roke. Da bi to bilo le mogoče! — Vsa je podoba, da se bliža francoska republika koncu. Ena stranka je čez drugo in ne manjka veliko, da si bodo v laséh. Brez Boga pač ni sreče. — V anglijskem drž. zboru je naznanil drž. podtajnik, Gorst, da so minoli četrtek vjeli vodji ustajnikov, Dinizuluja v Natalu in Čingona v deželi Zulu zamorcev. — V Monakovem je umrl Maksimilijan vojvoda Bavarski, oče naše svitle cesarice. Pri pogrebu sta bila svitli cesar in cesarjevič Rudolf. — Pri Nemcih gre glas, da prideta avstrijski cesar in ruski car ob istem času v Berolin — k nemškemu cesarju Viljemu II. Ne zna se, kedaj se ta shod izvrši. — Rusija je dobila veliko posojilo, največ iz Pariza, pa tudi iz Berolina; Nemcem to ni po volji. — Iz Bolgarije se je raznesel glas, da je nastala

v Sofiji ustaja zoper kneza. Na tem pa ni resnica drugo, kakor da so se vnele saje v dimniku v knezovem poslopju in pridrla je vsled tega več ljudi pred poslopje — past zijala. — Po Srbiji se vrše volitve za skupščino. Toži pa se veliko, da že prve volitve niso posebno proste. To je že stara pesem: poje se tudi v drugih državah. — Kraljica Natalija biva sedaj v Rumuniji in nikakor ni volje kar na lepem dati slovo časti kraljice. Nič se ne čuti, da jo podpira v tem katera država. — Turčija vidi, da nima prijatelja drugje, kakor s svojim orožji in zato se tudi njej ne smili denarja, ki ga požre vedno pripravljane — za mir. Čudno je samo to, odkod da ga še dobiva. — V Aziji prodira Rusija zmeraj dalje in javlja se, da je neka tajna pogodba med Rusijo in Korejo že gotova. Vsled nje stopi Koreja pod rusko varstvo, to pa se pravi, da je pod rusko oblastjo. — Nov predsednik severoameriške republike „zedinjenih držav“ je za prihodnja štiri leta Benj. Harrison ali ne vemo, če je preveč vesel te časti, kajti v drž. zboru je večina poslancev zoper njega in le-teh mu bode težko spraviti pod svoj klobuk.

Za poduk in kratek čas.

Nekaj iz potovanja.

Spisal Janko T.
(Dalje.)

Moj namen ni, kakor sem že omenil, popisati Ljubljano, ne, a nek drug kraj hočem č. bralcem pokazati, katerega je božja roka res krasno stvarila, na katerega so lahko Slovenci ponosni, to je Bled na Gorenjskem.

„Otok Bleški — kinč nebeški

Kranjske zemlje ti“,

poje pesnik, — a ne samo pesnik, dan danes popevajo to mično pesmico že v vseh slovenskih dolinah in po planinah. Deklica, ki še ne zna, kje neki mora ta Bled biti, že zna peti krasno pesmico.

Bled je mičen kraj na Kranjskem in sicer na Gorenjskem. Iz Ljubljane drži železna cesta tje gor na Koroško, to je tako zvana Rudolfova železnica. V dveh urah pripelješ se tje do postaje Lesce-Bled, tako namreč čitaš na postajni hiši, ker so tudi slov. napisi. Med potjo vidiš na levi roki krasen grad Medvodje, lastnino ljubljanskega knezoškofa. Na desni strani si lahko pogledaš mesto Kranj, nekdanje glavno mesto Kranjske. Mesto je precej lepo, posebno ima lepo glavno cerkev. Do sedaj je imelo mesto Kranj nižjo gimnazijo, a vlada je letos to naredbo mestu vzela, seveda v veliko škodo mestu, a še boljše gorenjskim ukaželjnim mladeničem, ki morajo sedaj iti v Ljubljano, in kaj se pravi v velikem mestu za študentom plačevati, znajo stariši, ki imajo dijake. Menda